

[Gade]

det sammenholdes med, at vi sidste år i julen og under valgkampen gav 50 mill. kr. Jeg ved – det har jeg læst i aviserne – at hjælpeorganisationer har planer om og har rettet henvendelse til udenrigsministeriet om beløb i i hvert fald 50 millioner kroners klassen. Det er organisationer, der kun har fået 8 mill. kr. Så der er altså behov, men der er også projekter, som kan fyldes ud til den akutte hjælp.

Første del af vores dagsorden er ikke blevet diskuteret så meget, men den er der jo også politik i. Den siger, at i FN og alle steder, hvor vi færdes, skal Danmark gøre, hvad vi kan for at forpligte os på det tal, som FAO har opgjort som det præcise tal for, hvor stor den akutte katastrofehjælp bør være i 1985.

Jeg tror, at alle ville være tjent med, at vi får den undersøgelse eller det udvalg og den samlede beskrivelse af situationen, som ligger i vores forslag, så vi kan mobilisere flere, end vi kan på det nuværende grundlag, og så vi har sikkerhed for prioriteringen på det område.

Jeg er helt enig i, at der er mange andre områder, der er meget vigtige at tage op; det var hr. Kelm-Hansen inde på. Men så synes jeg, vi skal gå i gang. Hr. Kelm-Hansen har jo helt ret i, at det, det drejer sig om at ændre, er vores dybtliggende vilje til at gøre noget mere effektivt ved nogle problemstillinger, der er dramatisk store.

Helle Degn (S):

Jeg synes, at der gennem debatten har tegnet sig et billede af et SF og et VS med nogle ordførere, der har taget fat i en fleg af hele velstands- og nødsituationen og -diskussionen. Jeg synes, det er beklageligt, hvis enkeltelementers eller enkelte eksperter udsagn skal danne baggrund for hele to partiers samlede bistandspolitik.

Argumentationen fra SF og VS vidner nærmest om, at efter TV-reportager og avisreportager er det nu gået op for SF og VS, at der er behov for en større indsats, at der er behov for planlægning. Kendsgerningen er imidlertid, at Danmark allerede har peget på en udvidelse og en sammenhæng i bistandsindsatsen med særlig vægt på at gøre de afrikanske lande selvhjulpne, specielt med hensyn til deres fødevarerproduktion. Både natio-

nalt og internationalt er der allerede en dansk officiel bistandspolitik, ligesom flere internationale organisationer har tilrettelagt en indsats på dette område.

Til hr. Pelle Voigt den bemærkning, at der har ikke været og er ikke mangel på viden, mangel på planer, men måske i højere grad mangel på penge og politisk vilje. Danmark hører heldigvis til de lande, der yder den største økonomiske bistandsindsats pr. indbygger.

Jeg skal lige svare hr. Gade på, hvorfra pengene skal komme til denne fordobling af katastrofeindsatsen. Det er der to svar på. For det første er det sådan, at aftrækkene på lånene, der ydes til katastrofebistanden, er meget fleksible og giver nogle udvidelsesmuligheder, hvis vi mener, der er behov for det. For det andet vil bistandspolitikken være afhængig af det samlede bruttonationalprodukt, og også her ligger der en fleksibel ramme, som gør det muligt for folketinget, ikke mindst igennem finansudvalget, at følge denne sag nøjere. Det er i hvert fald socialdemokratiets opfattelse.

Jeg skal slutte med at sige, at i den dagsorden, jeg har foreslået, ønsker folketinget at bekræfte en øget bistands- og katastrofeindsats og ønsker også at bakke op bag den indsamling, de private organisationer mobiliserer og skaber et vældigt engagement omkring. Jeg skal slutte med at opfordre til, at et samlet folketing manifesterer sin opbakning bag den danske bistandsindsats.

Albrechtsen (VS):

Jeg har egentlig blot taget ordet for at begrundede VS' stemmeafgivning, men fru Helle Degn aftvinger mig yderligere en bemærkning.

Jeg synes nok, at fru Helle Degns bemærkninger var lidt uforskammede over for SF og VS. Fru Helle Degn antyder, at situationen først har gjort indtryk på os, efter at vi har set disse rystende reportager bl.a. i TV. Jeg vil ikke lægge skjul på over for fru Helle Degn, at disse reportager naturligvis også har gjort et dybt indtryk på os, men jeg skal dog nævne over for fru Helle Degn, som åbenbart ikke er vidende om det, at VS så tidligt som den 19. juni og også den 15. juni sendte breve til socialdemokratiet, SF, det radikale venstre og kristeligt folkeparti på baggrund